

VLADA

4547. Uredba o organiziranju, opremljanju in usposabljanju sil za zaščito, reševanje in pomoč

Na podlagi 73. in 76. člena Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo), 8. in 10. člena Zakona o gasilstvu (Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo) ter 13. člena Zakona o varstvu pred utopitvami (Uradni list RS, št. 42/07 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o organiziranju, opremljanju in usposabljanju sil za zaščito, reševanje in pomoč

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

Ta uredba ureja merila za organiziranje, opremljanje in usposabljanje Civilne zaščite, gasilskih enot in drugih sil za zaščito, reševanje in pomoč ob naravnih in drugih nesrečah.

II. ORGANIZIRANJE IN OPREMLJANJE

1. Civilna zaščita

2. člen

(1) Za opravljanje nalog zaščite, reševanja in pomoči se praviloma organizirajo naslednje enote ter službe in imenujejo organi Civilne zaščite:

- enote za prvo pomoč;
- enote za prvo veterinarsko pomoč;
- tehnične reševalne enote;
- enote za radiološko, kemijsko in biološko zaščito;
- enote za varstvo pred neeksplozivnimi ubojnimi sredstvi;

– enote za uporabo zaklonišč;

- služba za proženje snežnih plazov;
- službe za podporo;
- poveljniki Civilne zaščite in njihovi namestniki ter štabi Civilne zaščite;
- poverjeniki za Civilno zaščito in njihovi namestniki;
- informacijski centri;
- logistični centri;
- druge enote in službe.

(2) Enote in službe Civilne zaščite iz prejšnjega odstavka se praviloma organizirajo kadar nalog zaščite, reševanja in pomoči, ki jih opravljajo te enote in službe, ni mogoče opravljati s poklicnimi reševalnimi službami oziroma enotami, službami ali sestavami, ki jih organizirajo društva in druge nevladne organizacije oziroma gospodarskimi družbami, zavodi in drugimi organizacijami.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko ob nastanku naravne ali druge nesreče glede na ogroženost, posledice nesreče in druge potrebe, ustanovijo dodatne enote in službe Civilne zaščite, če jih je mogoče pravočasno usposobiti in opremiti za izvajanje nalog zaščite, reševanja in pomoči.

(4) Enote, službe in organi Civilne zaščite ne glede na merila določena s to uredbo lahko organizirajo tudi državni organi, gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije.

3. člen

(1) Enote za prvo pomoč organizirajo:

– gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije, ki v delovnem procesu uporabljajo, proizvajajo, prevažajo ali skladiščijo nevarne snovi, nafto in njene derivate ter energetske

pline in opravljajo dejavnost ali upravljajo s sredstvi za delo, ki predstavljajo nevarnost za nastanek nesreče in morajo zato izdelati načrte zaščite in reševanja, eno ekipo na od 50 do 300 zaposlenih delavcev na istem kraju in dodatno ekipo na vsakih nadaljnjih 300 zaposlenih;

– šole in drugi javni zavodi, ki opravljajo dejavnost vzgoje in izobraževanja, otroškega, invalidskega in socialnega varstva ter nege starejših občanov, eno ekipo, če imajo do 300 otrok, učencev, študentov ali oskrbovanih oseb in na vsakih nadaljnjih 300 otrok, študentov ali oskrbovanih oseb še eno ekipo;

– občine, ki imajo od 5.000 do 10.000 prebivalcev najmanj eno ekipo in na vsakih nadaljnjih 10.000 prebivalcev še po eno ekipo.

(2) Občine praviloma organizirajo ekipe za prvo pomoč v dogovoru s pristojno organizacijo Rdečega križa v okviru te organizacije, lahko pa tudi v dogovoru z drugimi nevladnimi organizacijami.

(3) Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje organizira v dogovoru z Rdečim križem Slovenije in drugimi nevladnimi organizacijami ter občinami do 200 ekip za prvo pomoč, ki lahko delujejo na območju cele države.

(4) Ekipa za prvo pomoč iz prvega odstavka tega člena šteje najmanj tri in ne več kot šest pripadnikov. Po tri ekipe se povezujejo v oddelek in po dva oddelka v vod. V vodu mora biti tudi ena ekipa za prevoz poškodovanih ali obolelih.

(5) Gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije iz prve alineje prvega odstavka tega člena, ki imajo manj kot 50 zaposlenih ter šole in drugi javni zavodi iz druge alineje prvega odstavka tega člena, ki zaradi majhnega števila zaposlenih ne morejo ustanoviti ekip za prvo pomoč, morajo zagotoviti, da sta med zaposlenimi vsaj dve osebi, usposobljeni za prvo pomoč.

(6) Prva pomoč obsega:

- dajanje prve pomoči poškodovanim in obolelim;
- pomoč pri izvajanju triaže;
- pomoč pri dekontaminaciji poškodovanih ali obolelih;
- sodelovanje pri prevozu lažje poškodovanih in obolelih;
- sodelovanje pri negi poškodovanih in obolelih;
- sodelovanje pri izvajanju higiensko-epidemioloških ukrepov.

4. člen

(1) Gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije, ki se ukvarjajo z farnsko vzrejo živine in imajo najmanj 200 glav živine v turnusu oziroma temu primerljivo drugo farnsko proizvodnjo, organizirajo najmanj eno ekipo za prvo veterinarsko pomoč oziroma potrebno večje število ekip glede na obseg in vrsto farnske vzreje v skladu z načrti zaščite in reševanja za primer pojava množičnih živalskih bolezni.

(2) Veterinarska pomoč obsega:

- izvajanje ukrepov za zaščito živali, živil živalskega izvora, krmil in napajališč pred nevarnostmi naravnih in drugih nesreč oziroma posledicami teh nesreč;
- izvajanje ukrepov za zaščito živali ob nevarnosti množičnega pojava ali množičnem pojavu živalskih bolezni;
- sodelovanje pri izvajanju dekontaminacije živine;
- sodelovanje pri odstranjevanju živalskih trupel.

5. člen

(1) Tehnične reševalne enote organizirajo:

– občine, ki ležijo na potresnem območju kjer je predviden projektni pospešek tal od 0,2 do 0,5 (g) (VIII. stopnje ali več po EMS) v skladu z oceno ogroženosti in imajo do 20.000 prebivalcev, najmanj eno ekipo za iskanje zasutih v ruševinah in eno ekipo za reševanje in na vsakih nadaljnjih 20.000 prebivalcev še po eno ekipo za iskanje zasutih v ruševinah ter eno ekipo za reševanje;

– občine, ki ležijo na potresnem območju kjer je predviden projektni pospešek tal od 0,2 do 0,5 (g) (VIII. stopnje ali več po EMS) v skladu z oceno ogroženosti in imajo 100.000 in več prebivalcev, najmanj en vod za iskanje zasutih v ruševinah in dve četi za reševanje;

– občine, ki ležijo na poplavno ogroženem območju v skladu z oceno ogroženosti, tehnično reševalne enote za gradnjo ter utrjevanje protipoplavnih nasipov ob neposredni ogroženosti zaradi poplav oziroma ob poplavih ter druga gradbeno tehnična dela za varstvo pred naraslimi vodami in ekipe za reševanje na vodi in iz vode.

(2) Pokrajine organizirajo oziroma zagotovijo potrebne zmogljivosti za tehnično reševanje v skladu s svojimi načrti zaščite in reševanja.

(3) Občine praviloma zagotovijo potrebne zmogljivosti za tehnično reševanje, razen ekip za iskanje zasutih v ruševinah, s pogodbami z ustreznimi gospodarskimi družbami s področja gradbeništva, ki imajo potrebne tehnične in druge zmogljivosti. Ekipe za reševanje na vodi in iz vode občine praviloma organizirajo v dogovoru z gasilsko organizacijo, lahko pa tudi z drugimi nevladnimi organizacijami.

(4) Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje organizira v vseh regijah najmanj en oddelek za iskanje zasutih v ruševinah in en oddelek za reševanje, na poplavno ogroženih območjih pa tudi ekipe za reševanje na vodi in iz vode. Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje lahko zagotovi zmogljivosti za tehnično reševanje s pogodbami z ustreznimi gospodarskimi družbami.

(5) Tri ekipe za iskanje zasutih v ruševinah ali za reševanje iz prvega odstavka tega člena se združujejo v oddelek. Po dva oddelka se združujeta v vod in trije vodi v četo.

(6) Tehnično reševanje obsega:

- iskanje zasutih ljudi v ruševinah z geofoni in drugimi tehničnimi sredstvi oziroma s psi za iskanje v ruševinah;
- reševanje ljudi in premoženja iz ogroženih in poškodovanih objektov, ruševin in zemeljskih plazov;
- utrjevanje in graditev protipoplavnih nasipov v času, ko grozi neposredna nevarnost poplav ali ob poplavih ter izvajanje drugih gradbeno tehničnih del za varstvo pred poplavami;
- odstranjevanje ovir na cestah, urejanju zasilnih poti in prehodov ter pomoč pri popravilu komunalne infrastrukture in odpravljanju drugih nujnih posledic ob neurjih, poplavih, plazovih in drugih nesrečah;
- sodelovanje pri sanaciji posledic nesreč z nevarnimi snovmi v naravnem okolju;
- sodelovanje pri graditvi sanitarno-higienskih objektov;
- urejanje lokacij za začasno nastanitve ogroženih prebivalcev;
- reševanje na vodi in iz vode;
- sodelovanje pri graditvi zaklonilnikov ob neposredni vojni nevarnosti in med vojno.

6. člen

Enote za radiološko, kemijsko in biološko zaščito organizirajo:

- gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije, ki v svojem delovnem procesu uporabljajo, proizvajajo, prevažajo ali skladiščijo nevarne snovi in morajo zato izdelati načrte zaščite in reševanja (zavezanci po direktivi Seveso II), najmanj eno ekipo za radiološko oziroma kemijsko izvidovanje glede na dejavnost ter najmanj eno ekipo za dekontaminacijo oziroma financirati morajo ustanovitev, opremljanje in usposabljanje takšne enote v občini, v kateri opravljajo dejavnost, v skladu z občinskim načrtom zaščite in reševanja za primer nesreče, ki jo lahko povzroči dejavnost take gospodarske družbe, zavoda ali druge organizacije;
- občine na območju katere je sedež gospodarske družbe, zavoda ali druge organizacije iz prejšnje alineje, en oddelek za radiološko in kemijsko dekontaminacijo, če potrebnih zmogljivosti ne morejo zagotoviti v gasilskih enotah, ki so vključene v javno gasilsko službo.

(2) Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje organizira najmanj en oddelek za radiološko kemijsko in biološko dekontaminacijo za delovanje na območju države in izven nje ter po en oddelek za radiološko in kemijsko izvidovanje v vsaki regiji.

(3) Oddelek za izvidovanje iz prvega in prejšnjega odstavka obsega tri ekipe za izvidovanje, oddelek za dekontaminacijo pa dve ekipi za dekontaminacijo.

(4) Za detekcijo in identifikacijo radioloških, kemijskih, bioloških ali drugih virov ogrožanja ob nesrečah z nevarnimi snovmi, terorističnih pojavih oziroma drugih nesrečah Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje z Nacionalnim inštitutom za biologijo, Inštitutom za mikrobiologijo in parazitologijo, Inštitutom za mikrobiologijo in imunologijo, Centrom za toksikologijo ter po potrebi z drugimi inštituti, sklene pogodbe na podlagi katerih zagotovi uporabo in vključevanje posebnih zmogljivosti teh inštitutov in centrov pri izvajanju zaščite, reševanja in pomoči. Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje zagotovi usklajeno izvajanje njihovih nalog na področju radiološke, kemijske in biološke zaščite z nalogami, ki jih opravljajo s to uredbo določene enote in službe oziroma, ki jih opravljajo drugi organi in službe ter Slovenska vojska.

(5) Radiološko, kemijska in biološka zaščita obsega:

- izvidovanje nevarnih snovi ter bojnih strupov v okolju (detekcija, identifikacija, dozimetrija, enostavnejše analize);
- ugotavljanje in označevanje meja kontaminiranih območij;
- ugotavljanje prenehanja radiološke in kemijske nevarnosti;
- jemanje vzorcev za analize in preiskave;
- usmerjanje, usklajevanje in izvajanje zaščitnih ukrepov;
- izvajanje dekontaminacije ljudi in opreme.

7. člen

(1) Enote za varstvo pred neeksplozivnimi ubojnimi sredstvi organizira Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje kot enotno službo na območju države.

(2) Naloge službe za varstvo pred neeksplozivnimi ubojnimi sredstvi so odkrivanje, odstranjevanje in uničevanje neeksplozivnih ubojnih sredstev v okolju, ki so ostala kot posledica preteklih vojaških spopadov in drugih vojaških aktivnosti.

8. člen

(1) Enote za uporabo zaklonišč organizirajo kot službo gospodarske družbe in zavodi, lastniki oziroma upravljavci stanovanjskih stavb ter občine, in sicer:

- v vsakem zaklonišču s 25–200 zakloniščnimi mesti mora biti vodja zaklonišča;
- v vsakem zaklonišču z 201–400 zakloniščnimi mesti morata biti vodja in namestnik vodje zaklonišča;
- v zakloniščih s 401–600 zakloniščnimi mesti morajo biti vodja in dva namestnika vodje zaklonišča;
- za vsakih nadaljnjih 200 zakloniščnih mest se določi še en namestnik vodje zaklonišča.

(2) Naloge službe za uporabo zaklonišč so:

- označevanje dostopov do zaklonišč;
- pripravljanje zaklonišč za uporabo;
- organiziranje bivanja v zakloniščih;
- skrb za delovanje naprav in opreme v zakloniščih.

(3) Služba za uporabo zaklonišč se organizira v povečani nevarnosti napada na državo.

9. člen

(1) Službo za proženje snežnih plazov organizira Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje kot enotno službo na območju države.

(2) Naloge službe za proženje snežnih plazov so preventivno proženje snežnih plazov, odstreljevanje nevarnih snežnih opasti in odstreljevanje ledu na vodotokih.

10. člen

(1) Službe za podporo organizirajo zlasti:

- Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje;
- pokrajine;
- občine.

(2) Službe za podporo obsegajo enote ali ekipe za oskrbo, za zveze, za psihološko pomoč, za prevoze, za informacijsko in komunikacijsko podporo, za administrativno podporo ter druge potrebe štabov Civilne zaščite. Velikost služb oziroma število enot ali ekip določi ustanovitelj glede na ogroženost ter vrste možnih nesreč, število in vrsto sil za zaščito, reševanje in pomoč ter možnosti.

(3) Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje lahko organizira v skladu z načrti zaščite in reševanja posebne službe za podporo in opravljanje določenih nalog pri izvajanju zaščite, reševanja in pomoči ob ekoloških in drugih nesrečah na morju ter posebno službo za izvajanje evakuacije državljanov Republike Slovenije iz druge države, v kateri so ogroženi zaradi naravne ali druge nesreče. Posebne službe za podporo in opravljanje določenih nalog pri izvajanju zaščite, reševanja in pomoči lahko Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje organizira tudi za določene naravne in druge nesreče v skladu z državnimi načrti zaščite in reševanja.

(4) Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje lahko informacijsko komunikacijsko podporo Štaba Civilne zaščite Republike Slovenije oziroma podpore organom vodenja zaščite, reševanja in pomoči ob velikih nesrečah, kot so potres, požar v naravnem okolju in druge, zagotovi na podlagi pogodbe z Zvezo radioamaterjev Slovenije, radioamaterskimi društvi oziroma občinami na ogroženem območju.

(5) Naloge služb za podporo so zlasti:

- zagotavljanje nastanitve in oskrbe pripadnikov Civilne zaščite ter drugih sil za zaščito, reševanje in pomoč s hrano, vodo ter drugimi življenjskimi potrebščinami, delovnimi sredstvi in materialom;

- vzdrževanje delovnih sredstev oziroma sredstev za zaščito in reševanje;

- zagotavljanje informacijsko komunikacijske podpore organom vodenja oziroma pri vodenju ter usklajevanju zaščite, reševanja in pomoči ob nesreči;

- zagotavljanje prevoza moštvev, opreme, materiala in humanitarne pomoči;

- informacijska in administrativna podpora organom vodenja;

- zagotavljanje psihološke pomoči;

- sodelovanje pri evakuaciji, začasnih nastanitvi in oskrbi ogroženih;

- sprejem ali razdeljevanje sredstev mednarodne, humanitarne in druge pomoči;

- druge podpome naloge.

11. člen

(1) Poveljnike Civilne zaščite in njihove namestnike ter štabe Civilne zaščite imenujejo:

- gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije z nad 100 zaposlenimi, ki v delovnem procesu uporabljajo, proizvajajo, prevažajo ali skladiščijo nevarne snovi, nafto in njene derivate ter energetske pline in opravljajo dejavnosti ali upravljajo s sredstvi za delo, ki predstavljajo tveganje za okolico ter na podlagi odločitve pristojnega državnega ali občinskega organa gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije, katerih dejavnost predstavlja veliko ali zelo veliko požarno ogroženost;

- občine;

- pokrajine;

- Vlada Republike Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek poveljnike Civilne zaščite, njihove namestnike in štabe Civilne zaščite imenujejo zavodi, ki opravljajo bolnišnično dejavnost regijskega pomena ter gospodarske družbe, ki na državni ali regijski ravni upravljajo z infrastrukturnimi sistemi, zlasti energetskim, železniškim, informacijsko komunikacijskim, vodovodnim in drugim oskrbnim sistemom.

(3) Poveljnike Civilne zaščite, njihove namestnike in štabe Civilne zaščite lahko ne glede na prvi odstavek tega člena, imenujejo občine tudi v mestnih četrtih in v večjih naseljih, ki so zaokrožena celota v skladu z načrti zaščite in reševanja.

12. člen

(1) Poverjenike za Civilno zaščito in njihove namestnike imenujejo:

- šole in drugi javni zavodi, ki opravljajo dejavnost vzgoje in izobraževanja, otroškega, invalidskega in socialnega varstva ter nege starejših oseb, z nad 100 otroki, učenci, študenti ali oskrbovanimi osebami;

- občine v večjih vaseh, ki so na posebej ogroženem območju;

- trgovski centri v katerih se dnevno zadržuje nad 2000 kupcev.

(2) Ob naravni ali drugi nesreči se lahko poverjenike za Civilno zaščito in njihovi namestniki imenujejo tudi v gospodarskih družbah, zavodih in drugih organizacijah, v večjih stanovanjskih stavbah, ulicah ali delih naselij, v vaseh in zaselkih.

(3) Naloge poverjenikov za Civilno zaščito in njihovih namestnikov so:

- spremljanje razmer in opozarjanje na preteče nevarnosti;

- usmerjanje izvajanja osebne in vzajemne zaščite ob naravnih in drugih nesrečah;

- usklajevanje zaščitnih ukrepov ter organiziranje izvajanja zaščite, reševanja in pomoči v skladu z odločitvami vodje intervencije;

- pomoč pri izvajanju umika iz ogroženih objektov ali območij;

- obveščanje in vzdrževanje drugih stikov z organi vodenja zaščite, reševanja in pomoči ob naravnih in drugih nesrečah;

- opravljanje drugih nalog glede na njihove možnosti.

13. člen

(1) Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje organizira dva informacijska centra, ki lahko delujeta ob nesrečah na različnih območjih države. Informacijske centre lahko po potrebi organizirajo tudi pokrajine in občine.

(2) Naloge informacijskih centrov so:

- posredovanje informacij o posledicah nesreče in drugih razmerah ter dajanje napotkov prebivalcem na prizadetem območju;

- zbiranje, obdelava in posredovanje podatkov o mrtvih in poškodovanih pristojnim štabom Civilne zaščite, drugim pristojnim organom, organizacijam in službam ter, če je tako odločeno svojcem žrtev in poškodovanih;

- nudenje psihološke in duhovne pomoči prizadetim in svojcem žrtev;

- sodelovanje z zdravstveno službo, policijo, socialno službo, poizvedovalno službo, duhovniki in drugimi, v primeru prometnih nesreč pa tudi z letalskimi, železniškimi in drugimi prevozniki, ministrstvi za promet in po potrebi za zunanje zadeve;

- prevajalske storitve, če so med prizadetimi tudi državljani drugih držav oziroma zaradi mednarodne pomoči;

- nudenje pomoči pri oskrbi in nastanitvi nepoškodovanih in svojcev;

- nudenje pomoči preživelim pri vzpostavitvi stikov s svojci.

14. člen

(1) Logistične centre glede na potrebe organizirajo:

- Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje na ravni regij in države;

- pokrajine;

- občine.

(2) Naloge logističnih centrov so:

- skladiščenje in razdeljevanje opreme in sredstev za zaščito, reševanje in pomoč pristojnim štabom, enotam in službam Civilne zaščite;

- skladiščenje in razdeljevanje opreme in sredstev iz zaloga materialnih sredstev za primer naravnih in drugih nesreč;

– sprejem in oskrba sil za zaščito, reševanje in pomoč, ki so napotene na prizadeto območje;
– zbiranje, skladiščenje in razdeljevanje humanitarne in mednarodne pomoči.

15. člen

Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje za popis ter oceno poškodovanosti objektov ob potresih in v drugih nesrečah, v katerih je veliko število poškodovanih objektov, ustanovi v skladu z državnimi načrti zaščite in reševanja do 100 komisij, katerih člani imajo lahko status pripadnikov Civilne zaščite.

16. člen

Organi vodenja Civilne zaščite morajo biti organizirani, opremljeni in usposobljeni tako, da se jih lahko aktivira v največ do štirih urah, enote in službe pa v do osmih urah.

17. člen

(1) Minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, predpiše v skladu z merili določenimi s to uredbo kadrovske sestave enot in služb (formacije) Civilne zaščite ter vrsto in količino zaščitne in reševalne opreme ter orodij za zaščito, reševanje in pomoč, ki jo posamezna enota ali služba uporablja oziroma, ki jo uporabljajo organi vodenja Civilne zaščite.

(2) Zaščitna in reševalna oprema ter orodja za zaščito, reševanje in pomoč enot ter služb Civilne zaščite, ki se kupujejo s sredstvi proračuna Republike Slovenije in proračunov pokrajin in občin, morajo biti praviloma tipizirana ter ustrezati predpisanim standardom.

18. člen

(1) Sedeži štabov in drugih organov vodenja Civilne zaščite, služb za podporo, logističnih in informacijskih centrov ter drugih služb ob naravnih in drugih nesrečah, morajo biti poleg drugih oznak označeni tudi z vidno razobešeno zastavo Civilne zaščite.

(2) Sedež vodstva intervencije ob velikih naravnih in drugih nesrečah mora biti poleg drugih oznak označen tudi z vidno razobešeno zastavo Civilne zaščite ali zastavo rdeče barve, ponoči pa z rdečo lučjo. Ta določba ne omejuje posameznih služb ali organizacij, da izobesijo zastave oziroma druge oznake s katerimi se označuje njihova dejavnost ali sedež, kot so znak Rdečega križa in podobno.

(3) Minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, predpiše uporabo znaka Civilne zaščite Republike Slovenije in označevanje vozil, zrakoplovov in vodnih plovil, ki jih uporabljajo enote, službe in organi Civilne zaščite. Vozila, zrakoplove in vodna plovila, označena z znakom Civilne zaščite Republike Slovenije in drugimi predpisanimi oznakami, lahko uporabljajo tudi druge enote in sestave, ki se v skladu z Zakonom o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami vključujejo v varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

2. Gasilske enote in enote ter službe društev in drugih nevladnih organizacij

Gasilske enote

19. člen

(1) Gasilske enote se organizirajo na podlagi meril za organiziranje in opremljanje gasilskih enot, ki so določena v prilogi in so sestavni del te uredbe.

(2) Gasilske enote opravljajo operativne naloge gasilstva ter druge splošne reševalne naloge na podlagi odločitve pristojnega občinskega, pokrajinskega ali državnega organa v skladu z načrti ter predpisi.

20. člen

(1) Naloge zaščite in reševanja ob prometnih, industrijskih in drugih nesrečah, pri katerih so prisotne nevarne snovi,

nesrečah v daljših avtocestnih in drugih cestnih ter železniških predorih, naloge tehničnega reševanja ob nesrečah v prometu in ob nesrečah na tekočih ter stoječih vodah ter druge naloge zaščite in reševanja širšega pomena, opravljajo:

- Poklicna gasilska enota Celje;
- Javni zavod – Gasilska brigada Koper;
- Javni zavod Gasilsko reševalna služba Kranj;
- Gasilska brigada Ljubljana;
- Javni zavod za gasilsko in reševalno dejavnost Gasilska enota Nova Gorica;
- Gasilsko reševalni center Ajdovščina;
- Gasilsko reševalni center Novo mesto;
- Koroški gasilski zavod Ravne na Koroškem;
- Gasilski zavod Trbovlje;
- Poklicna gasilska enota Krško;
- Gasilsko reševalna služba Jesenice;
- Javni zavod za zaščitno in požarno reševanje Maribor;
- Zavod za gasilno in reševalno službo Sežana;
- Helios tovarna barv, lakov in umetnih smol, Količevo d.o.o., Center požarne varnosti Domžale;
- EKO-NAFTA d.o.o., Poklicna industrijska gasilska enota;

- Prostovoljno gasilsko društvo Bled;
- Prostovoljno gasilsko društvo Gornja Radgona;
- Prostovoljno gasilsko društvo Murska Sobota;
- Prostovoljno gasilsko društvo Postojna;
- Prostovoljno gasilsko društvo Ptuj;
- Prostovoljno gasilsko društvo Slovenska Bistrica;
- Prostovoljno gasilsko društvo Velenje;
- Prostovoljno gasilsko društvo Bovec;
- Prostovoljno gasilsko društvo Cerknica;
- Prostovoljno gasilsko društvo Črnomelj;
- Prostovoljno gasilsko društvo Idrija;
- Prostovoljno gasilsko društvo Ilirska Bistrica;
- Prostovoljno gasilsko društvo Kamnik;
- Prostovoljno gasilsko društvo Kočevje;
- Prostovoljno gasilsko društvo Litija;
- Prostovoljno gasilsko društvo Ljutomer;
- Prostovoljno gasilsko društvo Nazarje;
- Prostovoljno gasilsko društvo Radlje ob Dravi;
- Prostovoljno gasilsko društvo Ribnica;
- Prostovoljno gasilsko društvo Steklarna Rogaška;
- Prostovoljno gasilsko društvo Ševnica;
- Prostovoljno gasilsko društvo Škofja Loka;
- Prostovoljno gasilsko društvo Tolmin;
- Prostovoljno gasilsko društvo Trebnje;
- Prostovoljno gasilsko društvo Zreče.

(2) Naloge tehničnega reševanja ob nesrečah v cestnem prometu opravlja tudi Prostovoljno gasilsko društvo Ormož ter Prostovoljno gasilsko društvo Kobarid, naloge zaščite in reševanja ob nesrečah v daljših avtocestnih predorih pa tudi Prostovoljno gasilsko društvo Slovenske Konjice. Z načrti zaščite in reševanja se lahko določi, da naloge zaščite in reševanja v daljših avtocestnih in drugih cestnih predorih kot portalni gasilci opravljajo tudi operativni gasilci določenih drugih gasilskih organizacij. Na območju, na katerem opravlja naloge iz prejšnjega odstavka Prostovoljno gasilsko društvo Cerknica, naloge zaščite in reševanja ob nesrečah z nevarnimi snovmi opravlja Industrijsko gasilsko društvo Kovinoplastika Lož.

(3) Naloge zaščite in reševanja ob železniških nesrečah v daljših železniških predorih opravljajo Gasilsko reševalna služba Jesenice, Prostovoljno gasilsko društvo Bohinjska Bistrica, Prostovoljno gasilsko društvo Tolmin in Prostovoljno gasilsko društvo Semič v sodelovanju z upravljavcem železnice ter načrti zaščite in reševanja za primer železniške nesreče.

(4) Pogodbeno določene naloge zaščite in reševanja ob ekoloških in drugih nesrečah na morju opravlja Javni zavod – Gasilska brigada Koper.

(5) Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje na podlagi pogodb z Javnim zavodom za zaščitno in požarno reševanje Maribor, Gasilsko brigado Ljubljana in Javnim za-

vodom – Gasilsko brigado Koper, po potrebi pa tudi z drugimi enotami, organizira ekipe za dekontaminacijo poškodovanih v nesrečah z nevarnimi snovmi, industrijskih in drugih nesrečah ter določi območje na katerem intervenirajo tako, da je pokrito celotno območje države. V delu teh ekip sodeluje tudi javna zdravstvena služba.

(6) Poklicna gasilska enota Celje, Javni zavod – Gasilska brigada Koper, Gasilska brigada Ljubljana, Javni zavod Gasilsko reševalna služba Kranj, Javni zavod za gasilsko in reševalno dejavnost Gasilska enota Nova Gorica, Poklicna gasilska enota Krško in Javni zavod za zaščitno in požarno reševanje Maribor za reševanje iz vode lahko usposobijo do deset gasilcev, potapljačev z avtonomno potapljaško opremo, Gasilsko reševalni center Novo mesto, Prostovoljno gasilsko društvo Vuhred, Prostovoljno gasilsko društvo Gornja Radgona, Prostovoljno gasilsko društvo Murska Sobota in Prostovoljno gasilsko društvo Ptuj pa do šest gasilcev, potapljačev z avtonomno potapljaško opremo za reševanje iz vode.

(7) Gasilske enote iz prvega odstavka tega člena v skladu s pogodbnimi z Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje opravljajo naloge zaščite in reševanja na območju, za katerega so ustanovljene ter na širšem območju, kadar so poklicane na intervencijo tako, da je pokrito celotno območje države.

(8) Opravljanje nalog iz prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka tega člena sofinancira Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje po merilih, ki jih določijo za opravljanje vseh nalog širšega pomena. Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje usmerja in usklajuje tudi usposabljanje gasilcev, potapljačev iz prejšnjega odstavka.

21. člen

(1) Požarno varovanje industrijskih in drugih objektov, ki so požarno bolj ogroženi, lahko na podlagi pogodb z gospodarskimi družbami, zavodi in drugimi organizacijami, ki so lastniki ali uporabniki takih objektov, opravljajo v skladu s predpisi o gasilstvu in varstvu pred požarom, poklicne ali prostovoljne gasilske enote. Gasilske enote morajo na območje požarno varovanega objekta priti z intervencijsko ekipo najkasneje v desetih minutah od trenutka alarma oziroma poziva, pri čemer sedež teh enot praviloma ne sme biti oddaljen od varovanega objekta več kot 5 km.

(2) Sestava intervencijske enote iz prejšnjega odstavka se določijo glede na dejavnost, ki se opravlja v požarno varovanem objektu.

(3) Gasilska enota požarnega varovanja iz prvega odstavka ne sme opravljati kot svojo pretežno dejavnost.

22. člen

(1) Občine v skladu z načrti zaščite in reševanja določijo katere gasilske enote na poplavnih območjih oziroma na območjih kjer so večje tekoče ali stoječe vode, organizirajo potrebno število ekip za reševanje na vodi in iz vode. Pripadniki teh ekip morajo biti usposobljeni za reševanje iz vode. Ekipo za reševanje na vodi in iz vode sestavlja do šest pripadnikov. Občine določijo tudi število ekip za reševanje na vodi in iz vode.

(2) Občine lahko ekipe za reševanje na vodi in iz vode organizirajo tudi pri drugih nevladnih organizacijah ali kot del tehničnih reševalnih enot Civilne zaščite.

(3) Pripadniki enot in ekip iz prvega in prejšnjega odstavka, ki so usposobljeni za reševanje iz vode, lahko opravljajo naloge oseb, usposobljenih za reševanje iz vode, pod pogoji in na način določen s predpisi o varstvu pred utopitvami.

23. člen

Minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, v skladu z zakonom določi glede na čase za prvi izvoz gasilcev določene s to uredbo, tudi okvire čase prihoda gasilcev na kraj nesreče in merila za požarno pokrivanje posameznih vrst objektov.

Enote ter službe društev in drugih nevladnih organizacij

24. člen

Za opravljanje nalog zaščite, reševanja in pomoči se kot službe državnega pomena se organizirajo:

- gorska reševalna služba;
- jamarska reševalna služba;
- podvodna reševalna služba;
- enote reševalcev z reševalnimi psi;
- enote za postavitvev začasnih prebivališč;
- stacionariji in nastanitvene enote;
- poizvedovalna služba.

25. člen

(1) Gorsko reševalno službo kot enotno javno službo na območju celotne države v skladu z zakonom organizira Gorska reševalna zveza Slovenije v okviru 17 postaj gorske reševalne službe. Območje na katerem intervenira posamezna postaja gorske reševalne službe se določi z načrtom, pri čemer pa mora biti pokrito celotno območje države.

(2) Dejavnost gorske reševalne službe sofinancira Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje, pri čemer se kot izhodišče za sofinanciranje upošteva 430 gorskih reševalcev različnih specialnosti, zaščitna in reševalna oprema ter druga sredstva za zaščito, reševanje in pomoč, potrebna za delo gorske reševalne službe, ki jih določijo Gorska reševalna zveza Slovenije v soglasju z Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje v skladu s to uredbo.

(3) Naloge gorske reševalne službe so zlasti:

- dajanje prve pomoči in reševanje ponesrečenih v gorskem svetu;
- reševanje ponesrečenih iz snežnih plazov vključno z uporabo lavinskih psov;
- iskanje in poizvedovanje za pogrešanimi v gorskem svetu;
- sodelovanje pri reševanju z žičnic, visokih objektov in v drugih zahtevnih terenskih razmerah;
- sodelovanje pri zaščiti in reševanju ob naravnih in drugih nesrečah v skladu z organizacijo in sposobnostmi službe.

26. člen

(1) Jamarsko reševalno službo kot enotno javno službo na območju celotne države v skladu z zakonom, organizira Jamarska zveza Slovenije.

(2) Dejavnost jamarske reševalne službe sofinancira Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje, pri čemer se kot izhodišče upošteva 55 jamarskih reševalcev različnih specialnosti ter zaščitna in reševalna oprema ter druga sredstva za zaščito, reševanje in pomoč, potrebna za delo jamarske reševalne službe, ki jih določijo Jamarska zveza Slovenije v soglasju z Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje v skladu s to uredbo.

(3) Naloge jamarske reševalne službe so zlasti:

- reševanje ponesrečenih v kraških jamah;
- iskanje pogrešanih v kraških jamah;
- sodelovanje pri odpravljanju posledic ekoloških nesreč v kraškem podzemlju;
- opazovanje nevarnosti v kraških jamah ter obveščanje pristojnih organov in javnosti o njih;
- sodelovanje pri zaščiti in reševanju ob naravnih in drugih nesrečah v skladu z organizacijo in sposobnostmi službe.

27. člen

(1) Podvodno reševalno službo kot enotno javno službo na območju celotne države za reševanje iz vode, organizira Slovenska potapljaška zveza.

(2) Dejavnost podvodne reševalne službe sofinancira Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje, pri čemer se kot izhodišče upošteva 60 potapljačev različnih specialnosti ter druga sredstva za zaščito, reševanje in pomoč, potrebna za delo podvodne reševalne službe, ki jih določijo Slovenska

potapljaška zveza v soglasju z Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje v skladu s to uredbo. Podvodna reševalna služba lahko opravlja tudi naloge zaščite, reševanja in pomoči za katere je potrebno tehnično potapljanje, če so pripadniki službe ustrezno usposobljeni oziroma opremljeni.

(3) Reševanje na vodi in iz vode v skladu s to uredbo opravljajo tudi gasilske enote, ekipe drugih nevladnih organizacij in Civilne zaščite, pri čemer se z načrti zaščite in reševanja zagotovi, da se reševanje na vodi in iz vode izvaja usklajeno med različnimi reševalnimi službami in enotami.

(4) Naloge podvodne reševalne službe so zlasti:

- iskanje pogrešanih in reševanje ponesrečenih na vodi in iz vode;
- sodelovanje pri reševanju ljudi, živali, premoženja in kulturne dediščine ob poplavih ter nesrečah na vodi;
- sodelovanje pri opravljanju nujnih zaščitnih in drugih del zaradi preprečitve in ublažitve posledic nesreč na vodah.

28. člen

(1) Enote reševalcev z reševalnimi psi organizirata Kinološka zveza Slovenije in Zveza društev vodnikov reševalnih psov Slovenije v:

– Ljubljanski regiji	dve ekipo;
– Gorenjski regiji	dve ekipo;
– Severnoprimorski regiji	eno ekipo;
– Obalni regiji	eno ekipo;
– Zahodnoštajerski regiji	eno ekipo;
– Podravske regiji	eno ekipo;
– Notranjski regiji	eno ekipo;
– Zasavski regiji	eno ekipo;
– Dolenjski regiji	eno ekipo.

(2) Naloge enot reševalcev z reševalnimi psi so iskanje pogrešanih oseb, iskanje, reševanje in nudenje pomoči preživelim v ruševinah.

(3) Dejavnost Kinološke zveze Slovenije in Zveze društev vodnikov reševalnih psov Slovenije sofinancira Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje, pri čemer se število vodnikov in reševalnih psov, ki jih zagotavlja posamezna organizacija ter potrebna skupna reševalna oprema, določi v soglasju z Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje v skladu s to uredbo.

29. člen

(1) Enote za postavitve začasnih prebivališč organizirata Zveza tabornikov Slovenije in Združenje Slovenskih katoliških skavtinj in skavtov v:

– Ljubljanski regiji	en oddelek in eno ekipo;
– Vzhodnoštajerski regiji	dve ekipo;
– Obalni regiji	dve ekipo;
– Gorenjski regiji	eno ekipo;
– Notranjski regiji	eno ekipo;
– Severnoprimorski regiji	eno ekipo;
– Koroški regiji	eno ekipo;
– Zahodnoštajerski regiji	eno ekipo;
– Podravske regiji	eno ekipo;
– Pomurski regiji	eno ekipo;
– Dolenjski regiji	eno ekipo.

(2) Naloge enot za postavitve zaselnih prebivališč so:

- postavljanje začasnih prebivališč za ogrožene prebivalce;
- sodelovanje pri zagotavljanju potrebnih življenjskih pogojev v začasnih prebivališčih;
- pomoč pri vzpostavljanju stacionarijev za posebne kategorije oseb v skladu z načrti oziroma zagotavljanjučasne nastanitve in oskrbe nastanjenih oseb.

(3) Dejavnost Zveze tabornikov Slovenije in Združenja slovenskih katoliških skavtov in skavtinj sofinancira Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje, pri čemer se število in

obseg ekip, ki jih zagotavlja posamezna organizacija, določi v soglasju z Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje v skladu s to uredbo.

30. člen

(1) Rdeči križ Slovenije organizira stacionarij v Mariboru, ekipe za organiziranje stacionarijev v javnih in drugih primernih objektih v Ljubljani, Novem mestu in Novi Gorici ter zagotavlja strokovno zdravstveno osebje za operativno delovanje mobilnega stacionarija pri Upravi Republike Slovenije za zaščito in reševanje.

(2) Naloge stacionarijev so:

- oskrbovanje in negovanje poškodovanih in obolelih;
- oskrbovanje in negovanje posebno ogroženih prebivalcev (nosečnic, mater z otroki, invalidov, starejših oseb idr.);
- (3) Rdeči križ Slovenije organizira tudi enotno proizvodnovalno službo na območju države v soglasju z Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje ter ekipe za prvo pomoč v skladu s to uredbo.

(4) Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje sofinancira naloge iz tega člena in organizacijo ter usposabljanje ekip za prvo pomoč iz 3. člena te uredbe na podlagi medsebojne pogodbe z Rdečim križem ter sofinancira dejavnost Rdečega križa v delu, ki se nanaša na organizirano širjenje usposobljenosti za prvo pomoč zlasti mladine, ki pa ni urejeno s področnimi zakoni.

31. člen

(1) Društva in druge nevladne organizacije, razen gasilskih društev, določijo merila za organiziranje in opremljanje svojih enot, služb in drugih operativnih sestav v soglasju z Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje.

(2) Z merili iz prejšnjega odstavka se določijo kadrovske sestave enot ter vrsta in količina opreme ter sredstev za zaščito, reševanje in pomoč. Za opremo in sredstva zaščite, reševanja in pomoči se določi tudi način uporabe in vzdrževanja ter rok trajanja.

(3) Oprema in sredstva za zaščito, reševanje in pomoč enot, služb in drugih operativnih sestav društev ter drugih nevladnih organizacij, ki se kupujejo s sredstvi državnega proračuna in proračunov pokrajin in občin, morajo biti praviloma tipizirana in ustrezati predpisanim standardom.

32. člen

Enote in službe za zaščito, reševanje in pomoč lahko ne glede na to uredbo ustanovijo tudi druga društva ter druge nevladne organizacije, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da razpolagajo z usposobljenimi kadri;
- da razpolagajo s primerno opremo in sredstvi;
- da zagotavljajo pravočasno pripravljenost enot, služb in drugih operativnih sestav za opravljanje nalog zaščite, reševanja in pomoči;
- da opravljajo naloge zaščite, reševanja in pomoči na podlagi odločitve pristojnega občinskega ali pokrajinskega organa ter načrtov zaščite in reševanja.

33. člen

Pokrajine in občine lahko glede na ogroženost organizirajo tudi:

- enote reševalcev z reševalnimi psi;
- enote za postavitve začasnih prebivališč;
- enote radioamaterjev;
- enote za reševanje iz vode in na vodi;
- druge enote.

3. Enote, službe in centri za zaščito, reševanje in pomoč, ki jih organizirajo državni organi

34. člen

(1) Enote, službe in centre za opravljanje določenih nalog zaščite, reševanja in pomoči ob naravnih in drugih nesrečah

organizirajo Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje ter pristojna ministrstva v sodelovanju z zavodi oziroma gospodarskimi družbami, in sicer:

- nastanitveni center in mobilni stacionarij;
- enoto za identifikacijo oseb;
- mobilno enoto za meteorologijo in hidrologijo;
- ekološki laboratorij z mobilno enoto;
- enoto za zaščito in reševanje ob nesrečah s klorom ter drugimi jedkimi snovmi;
- enoto za reševanje ob rudniških nesrečah;
- mobilni center za obveščanje.

(2) Sredstva za organiziranje, opremljanje, usposabljanje in delovanje enot, služb in centrov iz prejšnjega odstavka se zagotavlja v okviru dejavnosti pristojnih ministrstev. Nastanitveni center in mobilni stacionarij iz prejšnjega odstavka organizira Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje.

(3) Organizacija, opremljanje, usposabljanje in druga vprašanja enot, služb in centrov iz prvega odstavka tega člena se po potrebi uredijo s pogodbami, služba za zaščito in reševanje ob ekoloških in drugih nesrečah na morju pa tudi z dogovorom med pristojnimi ministrstvi ali s sklepi vlade.

(4) Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje s pogodbami z ustreznimi gospodarskimi družbami organizira službo za pomoč pri odpravi posledic nesreč z nevarnimi snovmi zlasti za odvzem in nevtraliziranje nevarnih snovi, kontaminirane zemljine in drugih sredstev, v sodelovanju z drugimi silami za zaščito, reševanje in pomoč. Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje s pogodbami z ustreznimi gospodarskimi družbami organizira tudi enoto za zaščito in reševanje ob nesrečah s klorom ter drugimi jedkimi snovmi ter enoto za reševanje ob rudniških nesrečah.

(5) Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje s pogodbami z ustreznimi znanstveno raziskovalnimi organizacijami, javnimi zavodi ali v dogovoru s pristojnimi ministrstvi, zagotovi službe in ekipe ter ustrezno pripravljenost za ugotavljanje vrste in obsega ogrožanja ter za zagotovitev strokovnega ukrepanja ob uporabi orožij ali sredstev za množično uničevanje oziroma drugih nevarnih snovi v skladu z državnimi načrti zaščite in reševanja. S pogodbami oziroma dogovori se uredi opremljanje, usposabljanje služb in ekip ter druga vprašanja za njihovo delovanje v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(6) S posebnim dogovorom ali dogovori med ministrstvi, pristojnimi za zdravje, notranje zadeve in obrambo in v skladu s predpisi o uporabi zrakoplovov pri izvajanju zaščite, reševanja in pomoči, se uredi tudi izvajanje zaščite in reševanja ponosrečenih ter obolelih z uporabo državnih zrakoplovov.

35. člen

(1) Službo za zaščito in reševanje ob ekoloških in drugih nesrečah ter za iskanje na morju sestavljajo v skladu s predpisi in mednarodnimi akti zlasti:

- Uprava Republike Slovenije za pomorstvo s koordinacijskim centrom za iskanje in reševanje na morju, ki neposredno vodi iskanje in reševanje na morju oziroma, ki kot koordinator služb državnih organov, ki delujejo na morju, zagotavlja usklajenost delovanja služb;
- Služba za varstvo obalnega morja z izvajalskimi organizacijami;
- poveljnik Civilne zaščite in Obalni štab Civilne zaščite, ustrezne enote ali službe Civilne zaščite in Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje;
- druge državne in lokalne sile za zaščito, reševanje in pomoč ter organi vodenja.

(2) Delovanje organov, enot in sil iz prejšnjega odstavka ter drugih sil za zaščito, reševanje in pomoč v skladu z načelom postopnosti ob večjih nesrečah vodi, usmerja in usklajuje poveljnik Civilne zaščite z Obalnim štabom Civilne zaščite.

(3) Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje s pogodbami z ustreznimi gospodarskimi družbami in zavodi, ki razpolagajo z ustreznimi plovili in drugo opremo, organizira

opravljanje določenih nalog zaščite, reševanja in pomoči iz prvega odstavka tega člena.

36. člen

(1) S posebnim dogovorom med ministrstvi, pristojnimi za zdravje, za promet, za notranje zadeve in obrambo, se po potrebi v skladu z državnimi načrti zaščite in reševanja, uredijo posamezna vprašanja izvajanja zaščite, reševanja in pomoči v velikih nesrečah v prometu oziroma množičnih prometnih nesrečah na avtocestah in hitrih cestah, pri katerih je veliko število poškodovanih ali nenadno obolelih. V teh nesrečah naloge zaščite, reševanja in pomoči poleg gasilskih in drugih enot, določenih s to uredbo ter službe za nujno medicinsko pomoč, izvaja tudi Prometno informacijski center DARS d.o.o. in Avto-moto zveza Slovenije. Helikopterske prevoze za nujne medicinske pomoči v teh in drugih prometnih nesrečah pa opravlja izvajalec, izbran v skladu s predpisi o zdravstveni dejavnosti, ki opravlja tudi prevoze poškodovanih ali obolelih do zdravstvene službe oziroma med bolnišnicami, razen izvajanja zaščite, reševanja in pomoči s pomočjo zrakoplovov pri reševanju v gorah in drugih zahtevnih terenskih razmerah.

(2) Avto-moto zveza Slovenije pri opravljanju nalog iz prejšnjega odstavka zagotavlja neprekinjeno delovanje Centra za pomoč na cesti ter zagotavlja neprekinjeno delovanje službe za vleko v regijah, prednostno v tistih v katerih potekajo avtoceste in hitre ceste.

(3) Prometno informacijski center DARS d.o.o. zbira in posreduje operativno komunikacijskim centrom in centrom za obveščanje ter udeležencem v cestnem prometu obvestila o ovirah, motnjah in drugih dejstvih, ki vplivajo na potek in varnost prometa.

(4) Helikopterski prevozi za nujne medicinske pomoči ob prometnih nesrečah ter prevoz poškodovanih in obolelih iz prvega odstavka tega člena, se praviloma izvajata z namenskimi helikopterji in posadkami, ki morajo izpolnjevati pogoje in standarde, predpisane v Evropski uniji za reševalne helikopterje, helikopterske posadke in operaterje. Izvajanje zaščite, reševanja in pomoči s pomočjo zrakoplovov pri reševanju v gorah in drugih zahtevnih terenskih razmerah pa izvajajo državni zrakoplovi s posebej usposobljenimi posadkami in reševalci ter v skladu s predpisi o letalskih dejavnostih posebne vrste, o uporabi zrakoplovov pri izvajanju zaščite, reševanja in pomoči ter obrambe. Z ustreznim načrtom med Ministrstvom za obrambo, Ministrstvom za notranje zadeve, Ministrstvom za zdravje in Ministrstvom za promet se določi zlasti postopke aktiviranja, obveščanje, poročanje, uporabo komunikacij, zavarovanje kraja pristanka helikopterjev in drugih zrakoplovov, ki se uporabljajo pri nujenju nujne medicinske pomoči oziroma izvajanju zaščite, reševanja in pomoči.

(5) V primeru velikih oziroma množičnih nesreč ali v drugih izjemnih razmerah, pomagata pri izvajanju helikopterskih prevozov tudi Policija in Slovenska vojska v sodelovanju s službo nujne medicinske pomoči ter drugimi reševalnimi službami.

(6) Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje v sodelovanju s službo nujne medicinske pomoči, upravljavcem avtocestnega omrežja in drugimi pristojnimi organi in službami, zagotovi na območju regij potrebne zaloge sredstev in opreme za nesreče z velikim številom poškodovanih ali nenadno obolelih. Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje omogoči uporabo informacijsko komunikacijskega sistema zaščite in reševanja za izvajanje nalog zaščite, reševanja in pomoči po tem členu.

37. člen

Ministrstvo za promet v skladu s predpisi in mednarodnimi akti usklajuje akcije iskanja in reševanja pogrešanega zrakoplova. Iskanje pogrešanega zrakoplova se izvaja z zrakoplovi Policije in Slovenske vojske ter reševalnimi enotami in službami na zemlji. Iskanje pogrešanega zrakoplova oziroma delovanje ob nesrečah zrakoplovov manjšega obsega glede na območje iskanja, potrebne sile v zraku in na zemlji ter število pogrešanih, izvaja policija. V skladu z načelom postopnosti uporabe sil za

zaščito, reševanje in pomoč, delovanje ob iskanju ali nesrečah zrakoplovov večjega obsega usklajuje pristojni pokrajinski oziroma državni poveljnik Civilne zaščite, če se iskanje izvaja na območju dveh ali več regij. Pristojni poveljnik odloča tudi o obsegu in vrsti vključenih sil za zaščito, reševanje in pomoč.

38. člen

(1) Merila za organiziranje in opremljanje enot, služb in centrov iz 34. člena, ki jih ne organizira Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje, določijo pristojna ministrstva v soglasju z Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje. Z merili se določijo kadrovske sestave enot, služb in centrov ter vrsta in količina opreme ter sredstev za zaščito, reševanje in pomoč.

(2) Ministrstva, znanstveno raziskovalne organizacije, gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije, ki na podlagi pogodb z Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje iz 34., 35. in 36. člena te uredbe organizirajo enote, ekipe oziroma zagotavljajo druge zmogljivosti, so dolžne skrbeti za njihovo organiziranost, popolnjenost, usposobljenost in pripravljenost. Te enote, ekipe in druge zmogljivosti se aktivirajo na podlagi načrtov zaščite in reševanja, če za določeno enoto ali ekipo ni določen poseben načrt aktiviranja.

39. člen

(1) Za opravljanje posebno zahtevnih nalog zaščite, reševanja in pomoči in za pomoč drugim državam se organizira državna enota za hitre reševalne intervencije.

(2) Državna enota za hitre reševalne intervencije se oblikuje iz državnih enot in služb Civilne zaščite ter drugih sil za zaščito, reševanje in pomoč iz državne pristojnosti oziroma tistih, ki jih sofinancira država.

(3) Za operativno vodenje, organiziranje, opremljanje in usposabljanje državne enote za hitre reševalne intervencije se pri Upravi Republike Slovenije za zaščito in reševanje ustanovi poveljstvo enote.

(4) Enote za hitre reševalne intervencije lahko po potrebi ustanovijo tudi pokrajine in občine.

(5) Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje lahko za pomoč drugim državam organizira samostojno ali v dogovoru z občinami, pokrajinami oziroma nevladnimi organizacijami stalne aličasne operativne sestave ali skupine reševalcev ali strokovnjakov, ki se jih lahko napoti izven države samostojno ali v okviru državne enote za hitre reševalne intervencije. V operativnih sestavah ali skupinah, ki se jih lahko napoti izven države, po potrebi sodeluje tudi Slovenska vojska.

III. MERILA ZA IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE

1. Usposabljanje pripadnikov Civilne zaščite

40. člen

Usposabljanje pripadnikov Civilne zaščite organizirajo Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje, pokrajine, občine ter gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije ter državni organi, ki organizirajo Civilno zaščito.

41. člen

(1) Programe usposabljanja pripadnikov Civilne zaščite izvajajo Izobraževalni center za zaščito in reševanje Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje z enotama v Sežani in Mariboru, državni, pokrajinski in občinski organi, izobraževalne organizacije, ki izpolnjujejo predpisane pogoje ter na podlagi pogodb, ki jih sklene Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje, tudi Zavod za gasilno in reševalno službo Sežana oziroma drugi zavodi ter organizacije na področju reševalnih dejavnosti. V Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje deluje tudi gasilska šola.

(2) Programe usposabljanja Civilne zaščite, ki so državne-ga pomena, izvaja Izobraževalni center za zaščito in reševanje

Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje. Usposabljanje se lahko organizira tudi izven sedeža centra.

(3) Izvajalce programov usposabljanja pripadnikov Civilne zaščite izberejo in določijo ustanovitelji enot in služb Civilne zaščite. Izvajalci programov morajo izpolnjevati pogoje, ki jih v skladu z zakonom predpiše minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(4) Uvajalna, temeljna in dopolnilna usposabljanja enot za prvo pomoč Civilne zaščite ali drugih ekip za prvo pomoč, usposabljanja za prvo pomoč drugih enot ter pripadnikov oziroma članov reševalnih služb, ki jih organizirajo društva in nevladne organizacije v skladu s to uredbo in drugimi predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami, izvaja Rdeči križ Slovenije. Usposabljanje ekip za prvo pomoč izvaja Rdeči križ Slovenije po programu, ki ga določi Strokovni center Rdečega križa Slovenije za prvo pomoč v soglasju z Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje. Če Rdeči križ Slovenije ni neposredni izvajalec usposabljanja mora organizator usposabljanja predhodno pridobiti za izvedbo programa pooblastilo Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje. Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje pooblastilo izda po predhodnem pozitivnem mnenju Strokovnega centra Rdečega križa Slovenije za prvo pomoč. V skladu s tem členom se lahko izvajajo tudi usposabljanja za prvo pomoč po programih, ki jih določi ali k njim da soglasje Delovna skupina za izobraževanje na predbolnišničnem nivoju Ministrstva za zdravje.

(5) Izobraževalni center za zaščito in reševanje iz prvega odstavka tega člena organizira in izvaja na podlagi mednarodnih obveznosti države tudi usposabljanja v sodelovanju z Evropsko unijo, Natom, OZN in drugimi mednarodnimi organizacijami oziroma odločitvami vlade.

2. Izobraževanje in usposabljanje pripadnikov enot ter služb društev in drugih nevladnih organizacij

Izobraževanje in usposabljanje gasilcev

42. člen

(1) Gasilska zveza Slovenije, gasilske zveze in prostovoljna gasilska društva izvajajo usposabljanje pripadnikov prostovoljnih gasilskih enot po programih, ki jih sprejmejo pristojni organi Gasilske zveze Slovenije in po programih, ki jih predpiše minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, v sodelovanju z Gasilsko zvezo Slovenije.

(2) Izobraževalni center za zaščito in reševanje Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje izvaja v gasilski šoli izobraževanje in dopolnilno usposabljanje poklicnih gasilcev v sodelovanju z Združenjem slovenskih poklicnih gasilcev po izobraževalnih programih, ki jih predpiše minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(3) Izobraževalni center za zaščito in reševanje Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje v sodelovanju z Gasilsko zvezo Slovenije in Združenje slovenskih poklicnih gasilcev izvaja v gasilski šoli v skladu s prejšnjim odstavkom usposabljanje pripadnikov enot iz 19. člena te uredbe po programih usposabljanja, ki jih predpiše minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami. V Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje se izvajajo v gasilski šoli v sodelovanju z Gasilsko zvezo Slovenije in Združenjem slovenskih poklicnih gasilcev tudi drugi zahtevnejši programi usposabljanja gasilcev in gasilskih enot, ki jih predpiše minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Usposabljanje drugih enot ter služb društev in drugih nevladnih organizacij

43. člen

Društva in druge nevladne organizacije določene s to uredbo so dolžne organizirati in izvajati usposabljanje članov svojih enot, služb in drugih operativnih sestav za opravljanje

nalog zaščite, reševanja in pomoči po predpisanih programih usposabljanja in v skladu s pravili svoje stroke.

44. člen

(1) Izobraževalni center za zaščito in reševanje Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje izvaja usposabljanje enot, služb in drugih operativnih sestav iz prejšnjega člena za opravljanje določenih, predvsem zahtevnejših nalog zaščite, reševanja in pomoči po programih, ki jih pripravijo pristojni organi društev in nevladnih organizacij in h katerim da soglasje ali jih predpiše minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(2) Če društva in druge nevladne organizacije izvajajo programe usposabljanja za opravljanje nalog v skladu z Zakonom o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami in to uredbo v Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje, za njih veljajo enaki pogoji kot za uporabnike sredstev državnega proračuna.

Usposabljanje enot, služb in centrov za zaščito, reševanje in pomoč, ki jih organizirajo državni organi

45. člen

(1) Izobraževalni center za zaščito in reševanje Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje izvaja usposabljanje pripadnikov enot, služb in centrov iz 34. člena te uredbe na podlagi programov usposabljanja, ki jih predpiše minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(2) Izobraževalni center za zaščito in reševanje Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje na podlagi posebnih dogovorov in v okviru možnosti lahko izvaja tudi druge programe na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki jih predpišejo pristojni ministri.

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

46. člen

(1) Formacije za organiziranje in opremljanje enot in služb Civilne zaščite uskladi s to uredbo minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, v šestih mesecih po uveljavitvi te uredbe.

(2) Formacije enot, služb in drugih sestav, ki niso določene v prejšnjem odstavku, je treba s to uredbo uskladiti v enem letu po njeni uveljavitvi.

(3) Gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije, občine in državni organi, uskladijo organiziranost sil za zaščito in pomoč iz njihove pristojnosti, s to uredbo v dveh letih po njeni uveljavitvi. Pokrajine uskladijo organiziranost sil za zaščito, reševanje in pomoč s to uredbo v dveh letih od svojega konstituiranja.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek je treba organiziranost sil za zaščito, reševanje in pomoč, ki so določeni za ukrepanje ob nesrečah v daljših avtocestnih in drugih cestnih predorih, uskladiti s to uredbo do 30. 6. 2008.

47. člen

Do sprejema meril in formacij iz prejšnjega člena se uporabljajo:

- Odredba o merilih za organiziranje in opremljanje Civilne zaščite (Uradni list RS, št. 15/00, 88/00 in popravek 24/01);
- formacije reševalnih služb, ki so organizirane kot javne službe državnega pomena, v obsegu kot so delovale na podlagi pogodb z Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje ob uveljavitvi te uredbe.

48. člen

(1) Po konstituiranju pokrajin Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje na pokrajine prenese tehnično reševalne enote iz 5. člena te uredbe, organizirane na ravni regij ter za te enote zagotovljeno opremo in sredstva. Na pokrajine se prenese tudi logistične centre iz 14. člena te uredbe, razen

centra za požare v naravnem okolju in logističnih centrov v Kopru, Novi Gorici, Postojni, Kranju, Celju, Mariboru in Murski Soboti.

(2) Po konstituiranju pokrajin Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje na pokrajine prenese tudi službe za podporo, ustanovljene za delovanje regijskih poveljnikov in štabov Civilne zaščite ter zaščitno in reševalno opremo ter orodja, namenjena za njihovo delovanje.

(3) Poveljniki Civilne zaščite regij in regijski štabi Civilne zaščite prenehajo z delom z dnem, ko se konstituirajo pokrajinski poveljniki in štabi Civilne zaščite.

49. člen

Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje na pristojne službe pokrajin po njihovem konstituiranju prenese tudi regijske načrte zaščite in reševanja, ki ne bodo ostali v pristojnosti države. Pokrajine svoje načrte zaščite in reševanja sprejmejo v dveh letih od njihovega konstituiranja.

50. člen

(1) Poklicne gasilske enote Gasilsko reševalni center Ajdovščina, Koroški gasilski zavod Ravne na Koroškem, Gasilski zavod Trbovlje in druge, ki so bile ob uveljavitvi te uredbe uvrščene v V. kategorijo, ostanejo najmanj v tej kategoriji tudi po uveljavitvi te uredbe.

(2) Gasilske enote se morajo s pripadajočimi gasilskimi vozili in opremo, ki je določena na podlagi 19. člena te uredbe, opremiti do 1. 1. 2014.

51. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o organiziranju, opremljanju in usposabljanju sil za zaščito, reševanje in pomoč (Uradni list RS, št. 22/99, 99/99, 102/00, 33/02, 21/05, 110/05 in 5/07).

52. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00718-4/2007/4

Ljubljana, dne 27. septembra 2007

EVA 2006-1911-0007

Vlada Republike Slovenije

dr. Andrej Bajuk i.r.
Minister

PRILOGA

MERILA ZA ORGANIZIRANJE IN OPREMLJANJE GASILSKIH ENOT

I. MERILA ZA RAZVRŠČANJE TERITORIALNIH GASILSKIH ENOT

Gasilske enote so razvrščene v sedem kategorij, katerim je prilagojena kadrovska sestava enot in njihova tehnična opremljenost.

Gasilske enote (v nadaljnjem besedilu: GE) se razvrstijo v posamezne kategorije glede na potrebno število gasilcev in tehnično opremljenost. Število gasilcev in tehnična opremljenost za posamezno kategorijo GE se določi na podlagi teh meril in drugih značilnosti območja delovanja GE, ki je določen z operativnim gasilskim načrtom.

Razvrstitev GE na podlagi teh meril opravi župan na predlog gasilskega poveljstva občine in občinske strokovne službe.

1. Kategorije teritorialnih GE

Teritorialne GE posameznih kategorij morajo glede števila gasilcev, gasilskih vozil in opreme izpolnjevati naslednje minimalne pogoje:

Kategorija GE	Najmanjše št. prostovoljnih operativnih gasilcev	Najmanjše št. poklicnih gasilcev	Najmanjše število in vrsta gasilskih vozil in opreme
GE I. kategorije	12 (15)1		GVM-1 oziroma (GV-1)3 in (GVM-1)8
GE II. kategorije	23 (32)1		GVC-16/24 in GV-2 oziroma GVC-16/25 in GVM-1, (AL)4, (AC)7
GE III. Kategorije	32 (42)1		GVC-16/15, GVC-24/50, GVM-1, (AL)4, (AC)7
GE IV. kategorije	54	(3)2	PV-1, (GVC-16/15)5, GVC-24/50, GVM-1, (AL)4, (AC)7
GE V. kategorije	56	(7)2 (12)2.a	PV-1, (GVC-16/15)5, GVC-24/50, GVM-1, AL, (AC)7
GE VI. kategorije		(32)6	končno število gasilcev in oprema se določi s posebnim elaboratom
GE VII. kategorije	končno število gasilcev in oprema se določi s posebnim elaboratom		

- 1) če je enota oddaljena več kot 15 minut vožnje od enote višje kategorije
- 2) če je interventno pripravljenost potrebno opravljati s poklicnim dežurstvom
- 2.a) če je interventno pripravljenost treba zagotavljati s poklicno gasilsko enoto (manjše gasilske enote)
- 3) če je enota oddaljena manj kot 15 minut vožnje od enote višje kategorije
- 4) če je enota osrednja enota v občini in ima v svojem požarnem okolišju objekte višje od P+4, pri čemer lahko to opremo zagotovi več sosednjih občin
- 5) če enota opravlja naloge v skladu z 20. členom te uredbe, in ji pripada HTV ali TRV-1, se GVC-16/15 nadomesti z GVC-16/25
- 6) za samostojno poklicno enoto je minimalno število poklicnih gasilcev 32, končno število gasilcev in opreme se določi z izdelavo posebnega elaborata
- 7) v občinah, kjer se za oskrbo s požarno vodo oceni, da potrebujejo avtociстерno, se lahko nabavi avtociстерna. Nabavo avtociстерne mora občina vključiti v program razvoja in nabave opreme, ki ga potrdi župan občine
- 8) če ima enota že ustrezno gasilsko vozilo in osebno zaščitno opremo po minimalnih merilih

Gasilske enote I. kategorije, ki ne morejo zagotavljati najmanjšega števila operativnih gasilcev določenega v prejšnjem odstavku in so manj kot šest minut vožnje oddaljene od gasilske enote višje kategorije ali druge gasilske enote, se razporedijo v gasilske enote I.a kategorije, ki imajo najmanj šest gasilcev in gasilsko vozilo GVM-1 (ali GVGP-1). Gasilske enote I.a kategorije izvajajo intervencije skupaj z GE višje kategorije oziroma z drugo gasilsko enoto na operativnem območju, ki jima je določeno kot skupno operativno območje.

GE I., II. in III. kategorije se organizirajo kot prostovoljne gasilske enote, GE IV. in V. kategorije kot prostovoljne gasilske enote ali kot prostovoljne enote s poklicnim jedrom, GE VI. in VII. kategorije pa kot poklicne enote.

GE v občini se praviloma kategorizirajo na podlagi osnovnega operativnega območja.

V vsaki občini se GE najvišje kategorije določi kot osrednja GE.

Osrednja GE se po izvršeni kategorizaciji glede na osnovno operativno območje, ki ga pokriva, ponovno kategorizira ob upoštevanju števila vseh prebivalcev v občini. V vsaki občini je lahko le ena osrednja enota.

Pri kategorizaciji GE v VI. in VII. kategorijo se za občino izdelata poseben elaborat o organiziranosti in opremljenosti gasilskih enot, ki mora temeljiti na minimalnih standardih meril za razvrščanje in opremljanje GE. Odstopanja od teh meril so možna na sklenjenem gosto poseljenem urbanem območju, kjer deluje več GE.

V naseljih, kjer deluje več GE, se enotam, pri katerih je najmanj polovica operativnega območja oddaljena od osrednje enote manj kot 15 minut vožnje z gasilskim vozilom od sedeža enote, kategorija zniža za eno stopnjo.

Vsaka GE mora imeti standardizirano in tipizirano gasilsko zaščitno in reševalno opremo glede na kategorijo enote.

Osrednje gasilske enote so lahko glede na ogroženost v občini opremljene tudi z zahtevnejšimi ali drugimi gasilskimi vozili kot so določena v prvem odstavku te točke.

Vsaki GE lahko župan na predlog gasilskega poveljstva občine ali strokovne občinske službe glede na ogroženost njenega operativnega območja določi tudi dodatno gasilsko zaščitno in reševalno opremo.

Določbe o minimalni in dodatni opremi v teritorialnih gasilskih enotah smiselno veljajo tudi za industrijske GE.

Vsak gasilec mora imeti osebno zaščitno opremo, ki mora biti tipizirana ter ustrezati predpisanim standardom.

1.1 Časi prvih izvozov gasilskih enot po kategorijah
Gasilske enote morajo glede na kategorijo zagotoviti prvi izvoz praviloma v naslednjih časih:

Kategorija GE	Čas izvoza
GE I. kategorije	15 min
GE II. kategorije	10 min
GE III. kategorije	5 min
GE IV. kategorije	5 min
GE V. kategorije	5 min
GE VI. kategorije	1 min
GE VII. kategorije	1 min
osrednja enota	5 min

1.2 Dodatna oprema teritorialnih GE za gašenje požarov v naravnem okolju

Dodatna opremljenost teritorialnih GE za gašenje požarov v naravnem okolju se določi na podlagi skupnega števila točk glede na:

- delež gozdnih površin na operativnem območju GE
 - površino požarne ogroženosti gozdov na operativnem območju GE,
- in sicer:

Seštevek točk			
iz	I –III. kat.	IV. –V. kat. in	VI. kat.
(1)		osrednje enote nižje kategorije	
4-8	osnovna oprema za gaš. pož. v nar. okolju	GVGP-1	GVGP-2
9-10	GVGP-1 (2)	GVGP-1	GVGP-2 ali GVGP-1 in GCGP-1
11-12	GVGP-1	GVGP-2 ali GVGP-1 in GCGP-1	GVGP-2, GCGP-2
nad 12	GVGP-2 ali GVGP-1 in GCGP-1	GVGP-2 in GCGP-2	GVGP-2, GCGP-3
	GCGP 1 – Vozilo s pogonom na vsa kolesa, črpalka 16/10, do 4000 l vode, posadka 1+ 4		
	GCGP 2 – Vozilo s pogonom na vsa kolesa, črpalka 24/10, do 9000 l vode, posadka 1+2		
	GCGP-3 – Vozilo s pogonom na vsa kolesa, črpalka 24/10, nad 9000 l vode, posadka 1+2		

(1) Enota, ki ima na svojem območju več kot 1000 ha gozdov ogroženosti I. in II. stopnje (visoka in zelo visoka ogroženost) dobi pri točkovanju za površino požarne ogroženosti gozdov dodatno dve točki

(2) Občine, ki ležijo izven submediteranskega območja, zagotovijo le eno vozilo GVGP-1.

Vozilo za gozdne požare, ki pripada osrednji enoti na podlagi točkovanja celotne občine, lahko župan na predlog gasilskega poveljstva občine ali strokovne občinske službe v skladu z operativnim načrtom prerazporedi v drugo GE, ki deluje na gozdnem področju.

a) Točkovanje gozdov glede na delež gozda

Točkovna vrednost gozdov glede na delež gozda se določi po naslednjih merilih:

Delež gozdnih površin	Število točk
10 do 50% gozdnih površin (ali do 30% gozdnih površin v submediteranskem delu države)	2
nad 50% gozdnih površin (ali od 30 do 50% gozdnih površin v submediteranskem delu države)	3
nad 50% gozdnih površin v submediteranskem delu države	4

b) Točkovanje gozdov glede na stopnjo ogroženosti

Pri točkovanju požarne ogroženosti gozdov se upošteva oceno ogroženosti gozdov, ki jo je izdelal Zavod za gozdove Slovenije.

Število točk se določi na podlagi seštevka točk iz posamezne stopnje ogroženosti po naslednjih merilih:

Delež ogroženih gozdov	Ogroženost	
	ZELO VELIKA in VELIKA	SREDNJA in MAJHNA
1 do 20%	3	1
od 20 do 50%	4	2
od 50 do 80%	5	3
nad 80%	8	4

Izven submediteranskega dela Slovenije se delež gozdnih površin in površina požarne ogroženosti gozdov točkuje tudi za območje celotne občine. Pri tem se uporabljajo isti točkovniki kot za točkovanje operativnih območij GE.

2. Določitev kategorije teritorialnih GE

Kategorije teritorialnih GE se določijo na podlagi skupnega števila točk glede na:

- število prebivalcev v posameznem naselju ali skupini naselij na operativnem območju GE,
- tip najvišje vrednotenega naselja na operativnem območju GE, in sicer:

Št. točk	Kategorije GE	Vrste GE
0–5	GE I. kategorije	prostovoljna GE
6–8	GE II. kategorije	prostovoljna GE
9–12	GE III. kategorije	prostovoljna GE
13–16	GE IV. kategorije	prostovoljna GE ali prost. GE s poklicnim jedrom
17–19	GE V. kategorije	prostovoljna GE ali prost. GE s poklicnim jedrom
20–22	GE VI. kategorije	poklicna GE
nad 22	GE VII. kategorije	poklicna GE

2.1 Točkovanje naselij glede na število prebivalcev
Posameznim skupinam naselij pripada naslednje število točk:

Naselja po številu prebivalcev	Število točk
do 200	1
201–800	2
801–1.500	3
1.501–2.500	4
2.501–3.500	5
3.501–5.000	6
5.001–10.000	7
10.001–15.000	8
15.001–20.000	9
20.001–35.000	10
35.001–50.000	11
50.001–90.000	12
nad 90.001	13

Osrednji GE se prišteje dodatna točka, če je v naselju na njenem operativnem območju več kot 80% vseh prebivalcev v občini.

GE v submediteranskem delu države, kjer površina zelo ogroženih in ogroženih gozdov v njenem območju presega 1000 ha, dobijo dodatno dve točki; če pa površina teh gozdov presega polovico celotne površine območja, ki ga pokriva GE, pa še eno dodatno točko. Točke se ne dodajo enotam, ki so uvrščene v VI. kategorijo.

2.2 Točkovanje naselij glede na njihov tip
Posameznim tipom naselij pripada naslednje število točk:

Tip naselja	Opis tipa naselja	Št. prebivalcev / Mesta	Število točk
N1	Naselje brez storitvenih, oskrbovalnih in proizvodnih dejavnosti	0–100	1
N2	Naselje s pretežno razpršeno poselitvijo	nad 101	2
N3	Manjše občinsko središče, manjše industrijsko središče ali turistično naselje z 200 do 1000 turističnimi ležišči	do 7000	3
N4	Večje občinsko središče ali turistično naselje z nad 1000 turističnimi ležišči	nad 7001	5
N5	Središče mestne občine z dejavnostmi širšega pomena	Ptuj, SG, Velenje	7
N6	Geografsko, industrijsko in kulturno središče s širšim gravitacijskim območjem	MS, MB, CE, NM, KP, NG, KR	9
N7	Glavno središče države	LJ	11

II. MERILA ZA RAZVRŠČANJE INDUSTRIJSKIH GASILSKIH ENOT

1. Kategorije industrijskih GE

Industrijske GE posameznih kategorij morajo izpolnjevati naslednje minimalne pogoje glede števila gasilcev, gasilskih vozil in opreme:

Kategorija GE	Obvezna prisotnost gasilcev		Izven delovnega časa		Pripadajoča gasilska vozila in oprema
	Na delovno poklicnih	izmen nepoklicnih	poklicnih	nepoklicnih	
GE I. kategorije	–	3	–	–	
GE II. kategorije	–	5	–	1	GV-1 ali GV-V1
GE III. kategorije	2	1	1	1	GVC-16/25
GE IV. kategorije	4	5	4	5	GVC-16/15, GVC-24/50 ali GVS-V

Termin izven delovnega časa vključuje tudi sobote, nedelje in praznike.

Nepoklicni gasilec po teh merilih je delavec gospodarske družbe, zavoda ali druge organizacije, ki ima status operativnega gasilca v skladu z Zakonom o gasilstvu.

Industrijske GE se lahko organizirajo kot prostovoljna gasilska društva ali kot gasilske enote v okviru posebnega oddelka s poklicnim jedrom ali brez.

2. Merila za razvrščanje industrijskih GE

Kategorije industrijskih GE, ki jih morajo na podlagi zakona ustanoviti gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije, se določijo na podlagi skupnega števila točk doseženih glede na:

1. vrsto dejavnosti,
2. število zaposlenih,
3. površine, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti,
4. oddaljenost industrijskega obrata od najbližje ustrezne teritorialne GE (V. ali višje kategorije),
5. vgrajene sisteme aktivne požarne zaščite.

Skupno število točk za posamezne kategorije GE je:

SKUPNO ŠTEVILO DOSEŽENIH TOČK	KATEGORIJE GE
do 4	ni potrebno ustanovljati GE
5–7	GE I. kategorije
8–9	GE II. kategorije
10–15	GE III. kategorije
nad 15	GE IV. kategorije

Ne glede na merila za razvrščanje industrijskih GE določena v tem oddelku in skupno število doseženih točk iz prejšnjega odstavka, mora upravljavec enocevne cestnega predora daljšega od 1000 m, zagotoviti stalno prisotnost najmanj šestih poklicnih gasilcev oziroma upravljavec dvocevne cestnega predora daljšega od 1000 m stalno prisotnost najmanj treh poklicnih gasilcev, opremljenih za tehnično reševanje v predoru, ki prispejo na vhod predora najkasneje v 10 minutah od poziva oziroma, ki ne smejo biti oddaljeni od vhoda v predor več kot 15 km. Prisotnost gasilcev se lahko zagotovi tudi z ustreznimi pogodbami upravljavca predora z GE in Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje v skladu z 20. členom te uredbe.

2.1 Točkovanje glede na vrsto dejavnosti

Točkovanju glede na vrsto dejavnosti se izvede po merilih za povečano nevarnost nastanka požara, eksplozije ali druge posebne nevarnosti, ki jih določi minister, pristojen za varstvo pred požarom.

2.2 Točkovanje glede na število zaposlenih

Glede na število zaposlenih pripada naslednje število točk:

ŠTEVILO ZAPOSLENIH	ŠTEVILO TOČK
25	0
26–50	1
51–100	2
101–250	3
nad 250	4

2.3 Točkovanje glede na površine, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti

Glede na površine, ki se uporabljajo za opravljanje industrijske ali druge požarne tvegane dejavnosti (neto uporabljena površina, ki se uporablja za proizvodni proces), pripada naslednje število točk:

POVRŠINA KJER SE OPRAVLJA DEJAVNOST (v ha)	ŠTEVILO TOČK
do 0,5	0
0,5–1	1
1–2	2
2–5	3
5–8	4
nad 8	5

2.4 Točkovanje glede na oddaljenost teritorialne GE

Skupnemu seštevku se doda dve točki, če v oddaljenosti 15 minut vožnje (okoli 15 km) ni ustrezne teritorialne gasilske enote, in sicer:

– V. ali višje kategorije za gospodarske družbe, zavode in druge organizacije, ki dosežejo do 15 točk, če bi bila teritorialna GE bolj oddaljena,

– VI. ali višje kategorije za gospodarske družbe, zavode in druge organizacije, ki dosežejo več kot 15 točk, če bi bila teritorialna GE bolj oddaljena (nad 15 km).

Dodajanje dveh točk iz prejšnjega odstavka se izvede na podlagi soglasja pristojne GE V. ali višje kategorije.

2.5 Točkovanje glede na vgrajene sisteme aktivne požarne zaščite in sklenjene pogodbe o požarnem varovanju

Po tem kriteriju se skupnemu doseženemu številu točk odvzemajo točke, in sicer:

– 1 točko, če so v gospodarski družbi, zavodu in drugi organizaciji vgrajene avtomatske stabilne naprave za gašenje;

– 2 točki, če ima gospodarska družba, zavod in druga organizacija naprave za javljanje požara z ustreznim prenosom signala povezane neposredno v gasilsko enoto V. ali višje kategorije in ta ni oddaljena več kot 15 minut vožnje od prejema signala oziroma ne več kot 5 km;

– 3 točke, če ima gospodarska družba, zavod in druga organizacija za požarno varovanje sklenjeno pogodbo z ustrežno gasilsko enoto V. ali višje kategorije in so naprave za javljanje požara neposredno povezane s to gasilsko enoto in če je gasilska enota s katero ima sklenjeno pogodbo o požarnem varovanju in povezavo naprav za javljanje požara, oddaljena največ do 10 minut vožnje od prejema signala;

– 4 točke, če ima gospodarska družba, zavod in druga organizacija za požarno varovanje sklenjeno pogodbo z ustrežno gasilsko enoto V. ali višje kategorije in so naprave za javljanje požara v podjetju z ustreznim prenosom signala neposredno povezane s to gasilsko enoto, gasilska enota pa je oddaljena največ do 5 minut vožnje od prejema signala;

– 5 točk, če ima gospodarska družba, zavod in druga organizacija za požarno varovanje sklenjeno pogodbo z ustrežno gasilsko enoto V. ali višje kategorije in so naprave za javljanje požara v podjetju z ustreznim prenosom signala neposredno povezane s to gasilsko enoto, gasilska enota pa je oddaljena največ do 5 minut vožnje od prejema signala obenem pa zagotavlja dežurstvo v gospodarski družbi, zavodu in drugi organizaciji.

V zaokroženih industrijskih kompleksih ali conah, kjer obstoja več različnih samostojnih gospodarskih družb, zavodov ali drugih organizacij, ki morajo po teh merilih imeti gasilsko enoto, lahko gospodarske družbe, zavodi ali druge organizacije, ustanovijo skupno gasilsko enoto, ki ustreza kategoriji požarne ogroženosti celotnega kompleksa ali cone.

III. REGISTRACIJA GASILSKIH VOZIL

Javno gasilsko službo lahko opravljajo tista vozila, ki so registrirana kot gasilska vozila in so skladna s to uredbo in tipizacijo gasilskih vozil, ki jo določa Gasilska zveza Slovenije.

Lastnik oziroma uporabnik gasilskega vozila mora pred registracijo pridobiti potrdilo Gasilske zveze Slovenije o ustreznosti gasilskega vozila.

Pogoji iz prejšnjih dveh odstavkov se ne uporabljajo za registracijo gasilskih vozil poklicnih teritorialnih gasilskih enot in industrijskih gasilskih enot.

Pojasnilo kratic:

GV-1	Manjše gasilsko vozilo
GV-2	Večje gasilsko vozilo
GVV-1	Manjše gasilno vozilo z vodo
GVV-2	Večje gasilno vozilo z vodo
GVC-16/15	Gasilno vozilo s cisterno
GVC-16/24	Gasilno vozilo s cisterno
GVC-16/25	Gasilno vozilo s cisterno
GVC-24/50	Gasilno vozilo s cisterno
GVM –1	Gasilsko vozilo za prevoz moštva
PV-1	Manjše poveljniško vozilo
PV-2	Večje poveljniško vozilo
GVS-V	Gasilno vozilo s prahom in vodo
GVGP-1	Malo gasilsko vozilo za gašenje gozdnih požarov
GVGP-2	Večje gasilsko vozilo za gašenje gozdnih požarov
AL	Gasilska avtolestev brez košare
HTV	Hitro tehnično vozilo
TRV-1	Malo tehnično vozilo
TRV-2D	Večje tehnično vozilo z dvigalom
()	Alternativna oprema ali alternativno število gasilcev.

—